

Gedichten voor de poëzievoorstelling

NEGENJARIGEN – winnaar

(filmpje)

Elisa-Rose Himmer, Mildrid Van Stallen en Anouk Blondeel

TIENJARIGEN – winnaar

Aurélie Ide

De eerste keer op de planken staan

De gordijnen gaan open

Ik zie allemaal ogen

Ik wil weglopen!

De stilte valt in

Ik zie mijn beste vriendin

Dan begin ik met mijn eerste zin

Ik mag geen fouten maken!

Ik moet er geraken

En ik hoop dat ik niet ga braken!

Voila! Ik ben klaar!

Ga nu maar!

TIENJARIGEN – eervolle vermelding

Amber Wyns

Hoofdrol

Ik wou dat ik de hoofdrol had

Maar ik ben figurant en lijk op een rat

Mooie kleren hebben ze mij niet gegund

En de hoofdrol heeft het op mij gemunt

Het licht schijnt in mijn ogen

Het zweet begint over mijn voorhoofd te lopen

Dit doe ik nooit meer!

Denk niet: tot nog een keer

ELFJARIGEN – winnaar

Marie Van Melckebeke

Filmpje

JONGEREN – winnaar

Carlotta De Cooman

*De zwarte, oorverdovende stilte die
zwijgende toeschouwers overgiet
met een broos laagje anonimiteit;*

*Hoe hun ogen priemen
terwijl je handen mijn masker afnemen
en ik me door je armen vlecht
zoals maretak zich in een meidoorn nestelt
- parasitair, maar groenblijvend op koude winterdagen -
waaronder lippen zich verenigen
in veel meer dan een toneelkus;*

*Hoe applaus wegsterft uit de kromming der fictie;
het vallende doek de afstand vergroot tussen jouw beloftes, mijn verlangens;*

Dát is theater

JONGEREN – eervolle vermelding

Floor Vanderhoeven

*Je leven is een toneel dat zich voor je ogen afspeelt
Het script zorgvuldig voor je uitgeschreven en opgedeeld
Ieder andere hoofdrolspelers, andere taferelen
Ben je onsterfelijk zoals Romeo & Julia, of ben je rap vergeten?
Je vergeet wel eens de tekst, maar dit blijft vaak onopgemerkt
Fouten staan immers ook niet in onze huid gebrandmerkt
Zag je ooit al een toneel zonder conflict, pijn of liefdesverdriet?
Een leven zonder, bestaat dan ook niet.
Je leven is een toneel dat zich voor je ogen afspeelt,
maar alleen jij bepaalt hoe je het inkleurt, of wie het ziet.*

VOLWASSENEN – winnaar

Pol Van Stallen

Theater

Theater

tater

toet, ten doet

waar spel een spiegel is en pluche

geen beren bergt maar toch in 't donker

zachtheid biedt

aan warme wangen

Theater

klater

gouden gloed

waarin venijn en liefdespijn

en schaterlach en donderslag

in doek en voetlicht

zijn gevangen

Theater

kater

ketchupbloed

nu vecht de prins met heldenmoed

verslagen kwijlt de draak voorgoed

voor de prinses in

zoet verlangen

Theater

later

weemoed broedt

de zaal is leeg 't publiek gegroet

de diva heeft weer kiespijn en

de held - net als 't gordijn - is

blijven hangen

VOLWASSENEN – eervolle vermelding 1

Nicolas Leenaerts

De begrafenisondernemer

Is het leven theater

Dan laat ik het doek vallen

En toon ik nog eens de acteurs

Die men eer betoont

Als het toneel hen is bevallen

Wanneer de acteurs van het podium gaan

Dan begint het publiek te praten

Over wat zich heeft afgespeeld

Dan laat het alle emoties los

Of reageert gelaten

Is het leven theater

Dan laat ik het doek vallen

Tot mijn rol is uitgespeeld

En mijn podium wordt afgesloten

Zoals het moet bij allen

VOLWASSENEN – eervolle vermelding 2

Masker

Freya Van Langenhove

Zet je masker af. Het is goed.

Zet je masker af. Je bent veilig.

Ik kniel en smeeek, maar jij geeft geen kik.

Waarom kan jij jezelf niet zijn?

Waarom doet kwetsbaarheid jou zo'n pijn?

Ik vraag je een laatste keer of ik je zonder masker mag zien.

Je antwoordt: "Morgen. Misschien."